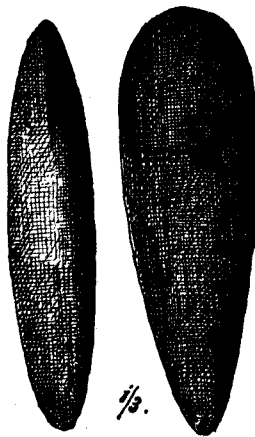

Opazke.

- Redak 1. — Rječ *Signia* jasno izražena, a poslie nje nema piknje.
- „ 2. — *Symphori* je nedvojbeno, te je i piknja na koncu. Doli pri kraju slova P u rjeci *Templum* vide se, ako i nejasno tragovi slova L složena sa P, kako je Mommsen nagadjao.
- „ 3. — Venus veoma riedko dolazi pod imenom Pelagia. Ov. Fast.: „*a spumis est dea dicta maris*“.
- „ 4. — Poslie s o l o nema piknje. — *Signum*, scil. „*statua, effigies, simulacrum, imago vel fusilis, vel sculptilis, vel intexta*“. Forc.
- „ 5. — *Dcae* sasvim jasno. Zadnje slovo u rječi *posvt*, obilno je prekršteno i gori i doli, te može biti i T i I, ali je vjerojatnije da je T, a da je rezbar zaboravio staviti i povrh t ovako t.
- „ 6. — SAC je očito. Sliedi L poveće, te bez dvojbe oznaka Cornificije obitelji, a tako bi značilo *Lucio. Cornificio, Secundo*, to su imena konsula od godine, kada je templum posvećen bio (*sacratum, consacratum*). Ali tih imena nistno mogli naći u običnih popisih konsularskih. Jedino za god. 275 po Is dolazi kao consul suffectus neki „*Vettius Cornificius Gordianus*“, koj je svoju stolicu zasjeo prvoga srpnja.
S. L.

Nov predmet iz kamenitog doba u Dalmaciji.

Sa slikom.

Kod gosp. Frana Kalogjera u Blatu na otoku Korčuli nahodi se kamenita sjekira, znamenita sbog tvari, od koje sastoji, i sbog oblika svoga. Sjekira je težka 510·20 grama, dolazi dakle po težini druga nakon one najveće do sad našaste na našim stranama, što nadjena na otoku Krku, bje darovana nar. ark. muzeju u Za-

grehu.¹⁾ Duga je 151^{m/m}, najveća širina joj je 56^{m/m}, a najveća debljina 30^{m/m}. Oblikom približuje se velikoj sjekiri zagr. muzeja, ali se od nje ipak razlikuje. I ova korčulanska sjekira svršuje s jedne strane klinasto, a put druge se razširuje i splošnjuje, te završuje polupakružnim ostrim bridom, ter je baš liepo ugladjena, ali joj je presjek posve pakružan, a ne oblučno-oštrljat (ovalo-aiguë), kao što su sjekire tipa A po Oskar Montelius-ovom razlikovanju,²⁾ niti samo »pretežito obličast« kao što je na najvećoj zagrebačkoj. Njezin presjek stoji dakle između presjeka Monteliusova tipa A i presjeka zagrebačke sjekire, ali se više približuje presjeku tipa A, te je možemo još lašnje ubrojiti u tu vrst, nego li bi se mogla velika zagrebačka sjekira. Još je ta zlamenita razlika između zagrebačke i ove korčulanske sjekire, što su krajevi oštra brida zagrebačke strogo naznačeni uglovima, među kojima je najveća širina sjekire; dočim se na korčulanskoj oštri brid sviija pakružno i nezamjetno se gubi u pobočne obline sjekire, među kojima je najveća širina na prvoj četvrtini duljine s ote strane. — Kraj klinaste strane odavna je mrvu okrnjen. Od dvie plosnate strane jedna je liepo svedena, a druga je ponešto u sriedi manjkava, te gladjenje nije na njoj posve dočerano, da se nebi odviše otanjila. Ova je sjekira tamno-zelene boje sa žuto-zelenim pjegicama i razmjerno je tako težka, da ja cienim e je po svoj prilici od jadeita, premda bi i nju i druge naše kamenite predhistoričke predmete trebalo podvrći sitnozornoj i lučbe.oj analizi, da jim se strogo prosudi rudna narav. Samo nakon takvih analiza moći ćemo da uputimo izpitivanje o njihovom izvoru i da jih dovedemo u svezu sa ostalim po Evropi nadjenim predmetima iz kamenitog doba.

Ob ovoj sjekiri samo se toliko zna, da je nazad 20 i više godina nadjena na južnom obronku brežuljka S. Mihovila sa zapadne strane sela Blata.

Na otoku Korčuli rek bi da ima i drugih predhistoričkih kamenitih predmeta, ali jih je težko vidjeti, jer su u seljačkim kućama kao amanet čuvane pod imenom strilâ.

Naglasiti mi je ovom prigodom, kako se je u Dalmaciji do sada našlo predmeta iz kamenog doba najviše na otocima, a ima na njima i mnogo netaknutih predhistoričkih gomila, pa bi dobro

¹⁾ Vidi „Viestnik hrv. ark. dr.“ God. III. br. 1. str. 8.

²⁾ Vidi isti broj Viestnika.

bilo, kad zeman dodje, da i u nas upute sustavna predhistorička izraživanja, da se takve gomile stanu protresivati najprije na otocima.

U Korčuli o Spasovu dne 1887.

Franjo Radić.

Starobosanski nadpisi u Bosni i Hercegovini.

(Vidi str. 44).

XIV.

Na južnoj strani:

- 1) АСЕ ЛЕЖИ БОГІША Д
- 2) РАГОЕ ІЛІЋ НА СВОИ ЗЕ (МЛИ)СИ БІЛІГ /
- 3) МНОЋ ЕТО НА ПОС(СТАВИ) СИН СРОДОМЪ
- 4) ОВЪ КАМЪ

Čita se: Ase leži Bogiša D

ragoe Ilić, na svoi ze(mli)si bilig /

Miloja eto ia pos(tavi) sin s rodom /

ov / kam /.

Ovaj je spomenik u selu *Puškorcu* (kod Bijele zemlje), u občini *Korajskoj*, u Kotaru *Bjelinskomu*, a u *donjo Tuzlanskomu* okružju, biva na brdu. Stećak je kao sanduk, biva ozgor stesan na šljeme poput kuće (t. j. svršuje se u trostran ležeći bridujak sa osnovicama nagnutiem unutra), a sa strana i krajeva je liepo okresan. Pri dnu je stećka, što na zemlji leži, vienac (t. j. podstavak), te je oko svega spomenika širok je podstavak m. 0,20, a tako, po prilici, i debeo. Stećak leži duljinom istočno u zapad, te je dug m. 1,90; visok m. 0,83; a širok m. 0,63.

Ovaj je spomenik od krupnoga pržinaša, biva od ovoga se kamena krešu brusovi jali *tocilji*. — *Bogiša* od Bogo (od Bogoslav), te se čita u XIV i XV vieku. — O tomu usp. Rječnik Hrv. ili Srp. jezika (Jug. Ak. Dio I. sv. 3. na str. 486, t. j. rieči *Bogiša* i *Bogišić*; a meni je dodati, da se čuje i dan današnji u Brsečinama (kod Dubrovnika) *Bogoje*, t. j. pok. dam *Matuško Bogoje* i na *Mrčevu* (kod Dubrovnika) prezime *Bogiša*.

Dragoje je kao *Drago*, te je to u Herceg-Bosni kao *Dragušni oblik*, t. j. Spasoje, Vasoje, Miloje itd. — Ovaj je nadpis iz bira vrloga mi prijatelja g. Tome Dragičevića.